

فصل سوم

ویژگی‌های فرهنگی استان همدان

فراگیران عزیز، انتظار می‌رود بعد از مطالعه این فصل بتوانید:

- ۱- مفاهیم فرهنگ و فرهنگ عامه را تعریف کنید.
- ۲- زبان، لهجه و گویش را با هم مقایسه کرده و برای هر کدام مصادیقی را ذکر نمایید.
- ۳- جشنهای ملی و عمومی، دینی و مذهبی را بشناسید.
- ۴- چند مورد از باورها و اعتقادات مردم استان را بیان کنید.
- ۵- چند نمونه از سوغات مناطق مختلف استان را نام ببرید.
- ۶- از بازیهای محل زندگی خود چند نوع بازی را فهرست کنید.

مقدمه

فرهنگ هر ملت، مجموعه عوامل مرتب‌بندی است که نحوه زندگی آن ملت را تعیین می‌کند. این عوامل عبارت‌اند از زبان، رسوم، عادات، عقاید، مذهب، اخلاق، قوانین، روش‌های تربیت، هنر، صنایع و خلاصه مجموعه اعمال و افکار مردم یک جامعه، در طول زمان، به وجود آمده و از نسلی به نسل بعد، منتقل می‌گردد.

درس نهم: مردم‌شناسی فرهنگی استان

وَ آيَةُ لَهُمْ اَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ

و برهان دیگر آن که ما نژاد بشر را در کشتی پر بار سوار نمودیم.

سوره یس - آیه ۴۱

فرهنگ عامه

به مجموعه‌ای از عقاید، آداب و رسوم، قصه‌ها، افسانه‌ها، زبان، گویش، خوراک، پوشاک، بازی‌های محلی، آیین و مراسم سنتی و مذهبی، صنایع دستی و... که مردم یک سرزمین استفاده می‌کنند، فرهنگ عامه آن سرزمین گفته می‌شود. استان ما که دارای سابقه تاریخی و تمدن کهن است دارای فرهنگ عامه مخصوص به خود است، همه علاقه‌مندیم، بدانیم، مردم در شهر و روستاهای آن، چه زبانی دارند، با چه گویش و لهجه‌هایی صحبت می‌کنند، چه باورها و اعتقاداتی دارند؟ و...

فعالیت ۱-۳

چند نمونه از ویژگی‌های فرهنگ عامه محل زندگی خود را بیان کنید.

برای مطالعه

فرهنگ، در شمار آن دسته از واژه‌های علوم اجتماعی است که اتفاق نظر چندانی بر سر تعریف آن نیست، نظریه‌پردازان تعاریف متعددی از فرهنگ ارائه کرده‌اند که از برداشت‌های متفاوت آنها سرچشمه می‌گیرد. هر سکویس در حدود ۲۵۰ تعریف و کروبر به ۳۰۰ تعریف اشاره می‌کند. به نظر ادوارد تایلور، مردم‌شناس بزرگ انگلیسی، «فرهنگ، مجموعه پیچیده‌ای از علوم و دانش‌ها، باورها، هنرها، قوانین، اخلاق، صنایع، عادات و رسوم و ضوابطی است که انسان به عنوان عضو جامعه خود، فرا می‌گیرد و در قبال آن تعهداتی به عهده دارد».

اقوام ساکن در استان

چون در استان ما اقوام مختلفی با فرهنگ‌ها و آداب و سنن خاصی سکونت دارند؛ لذا مردم این استان آمیخته‌ترین سکنه‌ای هستند که در ایران وجود دارند.

ترک: این قوم، در شمال و غرب استان، به ویژه در شمال و غرب شهرستان همدان، مانند: رزن، کبودرآهنگ، فامنین و بهار، ساکن می‌باشند.

لر و لک: این اقوام بیشتر در نیمه جنوبی استان مانند: شهرستان‌های ملایر، نهاوند و تویسرکان سکونت دارند.

ویژگی‌های فرهنگی استان

کرد: این قوم در غرب و شمال غربی از جمله بخش‌هایی از شهرستان‌های اسدآباد، کبودرآهنگ، در مجاورت استان‌های کرمانشاه و کردستان، سکونت دارند.

فارس: فارس‌ها، بیشتر ساکنان مرکز استان را تشکیل و از قدیمی‌ترین مردمان این سرزمین محسوب می‌شوند.

دین و مذهب

بیشتر ساکنان استان، مسلمان و پیرو مذهب شیعه‌اند. در بعضی مناطق، مذهب اهل سنت و فرقه اهل حق نیز وجود دارد، درضمن اقلیت‌های مذهبی مانند، مسیحی، یهودی، زرتشتی نیز، به تعداد بسیار اندکی، ساکن هستند.

زبان^۱

در استان ما، اقوام مختلف با فرهنگ‌ها، آداب و سنن مخصوص به خود زندگی می‌کنند؛ لذا پراکندگی زبان‌هایی مانند فارسی، ترکی، لری، کردی و لهجه^۲ و گویش‌های^۳ مختلف به خوبی مشاهده می‌شود.

گویش همدانی یکی از گویش‌های زیبای زبان فارسی است که بیشتر مردم ساکن در مرکز استان با آن صحبت می‌کنند. مهم‌ترین ویژگی آواشناسی این گویش، ابتدا به کسر کردن، هنگام تلفظ واژه‌ها و تغییرات حاصل از آن است.

فعالیت ۲-۳

۱- چرا امروزه مردم، به تغییر گویش‌های محلی تمایل دارند و حتی در روستاهایی که زبان مادری آنان فارسی نیست، کودکان به زبان فارسی تکلم می‌کنند؟

۲- گویش‌های زیر در کدام مناطق استان به کار می‌رود؟ معادل رایج فارسی آنها را بنویسید.

- ▲ «بیوین»..... ، به معنای :
- ▲ «جُلی»..... ، به معنای :
- ▲ «گُرداله»..... ، به معنای :
- ▲ «شی‌می»..... ، به معنای :
- ▲ «رُواه و سوراخ نیم‌رفت جارو کله مَوسِت و دُمش»..... ، به معنای :
- ▲ «فُزُن»..... ، به معنای :
- ▲ «ی مَلیچی بیی کِ ری ای اَسْمَن کو بِر مَر»..... ، به معنای :
- ▲ «خانه د ساختم خسته د شدم»..... ، به معنای :

۳- شما نیز تعدادی از اصطلاحات گویش‌های زبان خود را بنویسید.

۱- مجموعه‌ای ساختارمند از گویش‌هاست که بین آنها تفاهم متقابل وجود دارد.

۲- صورت تغییر یافته‌ای از زبان است.

۳- نحوه بیان مقاصد در محل خاص است.

بیشتر بدانیم

جشن‌ها

زندگی مردمان استان به مناسبت‌های گوناگون با سرور و شادمانی پیوند خورده است که این جشن‌ها را می‌توان به دو دسته

تقسیم کرد :

جشن‌های ملی و عمومی

جشن‌های کهنی است که در طول تاریخ به شکل آداب و رسوم در آمده و باورهای نمادین و زیبای ایرانیان را نشان می‌دهند

از قبیل : نوروز، تحویل سال نو، شب یلدا، چهارشنبه‌سوری، سیزده به‌در و ...

نوروز : در استان همدان نیز همچون دیگر نقاط ایران عید نوروز جایگاه ویژه‌ای داشته و همیشه با آداب و سنن خاصی برگزار می‌گردد.

شکل ۱-۳- سفره هفت‌سین سال نو

مردم با شروع ماه اسفند به خانه‌تکانی می‌پردازند و به استقبال عید و سال جدید می‌روند و نوروز به‌نوعی از آخرین چهارشنبه‌سال آغاز می‌شود. در این شب، مراسم دیگری نیز در قدیم مرسوم بوده است که از فال‌گوش ایستادن توسط زنان، قاشق‌زنی که به‌صورت پوشیده و پنهان بر در خانه‌های اهل محل انجام می‌شد و فال مهره که با خواندن شعرهای عامیانه و ملی همراه بود را می‌توان نام برد.

شب عید با آماده شدن سفره هفت سین که بیشتر اوقات عبارت است از : سیب، سیر، سبزه، سنجد، سرکه، سماق، سکه، آینه و آب و کتاب قرآن مجید از راه می‌رسد. هنگام تحویل سال با روشن کردن شمع سفره هفت سین و با خواندن دعای تحویل سال و به جای آوردن نماز حاجت سال جدید را آغاز می‌کنند. در گذشته، کودکان و نوجوانان مراسم شال اندازی (شالدورکی) را در شب عید نیز انجام می‌دادند.

پس از تحویل سال معمولاً افراد کوچکتر خانواده به دیدار بزرگان فامیل می‌روند و آنها نیز متقابلاً به بازدید آنها می‌پردازند. سیزده به‌در : روز سیزدهم فروردین ماه، بیشتر مردم با باور به دور ریختن قضا و بلا از خانه بیرون می‌آیند و در طبیعت به گشت و گذار می‌پردازند. در این روز سبزه نوروز را نیز به همراه برده و آن را در آب روان رها می‌کنند.

مردم استان ما معمولاً در این روز، غذا و تنقلات خاصی مانند آبگوشت و کوفته که شامل خرما، گردو، تخم‌مرغ، آلو، پیاز داغ و ادویه‌های خاص است، صرف می‌کنند. مراسم نوروز با پایان سیزده به‌در، خاتمه می‌یابد.

شکل ۲-۳ نماز عید فطر در صالح آباد

جشن‌های دینی و مذهبی

جشن‌های دینی و مذهبی مانند؛ عید فطر، عید قربان، عید غدیرخم، میلاد ائمه اطهار (ع) به‌ویژه نیمه شعبان که با ورود دین مبین اسلام، شکل گرفته است، همواره جایگاه ویژه‌ای نزد مردم ما دارد.

اولین بار نوای اذان از شهر نهاوند به گوش ایرانیان رسیده و شهر همدان به دارالمؤمنین معروف است. اهالی این سرزمین، جشن‌های دینی و مذهبی را با شکوه هرچه تمام‌تر برگزار می‌کنند.

عید سعید فطر: یکی از اعیاد بزرگ اسلامی است که بعد از رؤیت هلال ماه شوال شروع می‌شود. مراسم عید فطر با دادن فطریه آغاز می‌شود مردم به نماز عید فطر رفته، و پس از انجام فرایض عید فطر به دیدار بزرگان فامیل می‌روند.

عید قربان: مسلمانان در این روز گوسفند یا گاو قربانی می‌کنند و گوشت آن را بین همسایگان و مستمندان تقسیم می‌کنند.

عید غدیرخم و نیمه شعبان: این دو عید از بزرگترین اعیاد مسلمین از جمله اهالی استان ما به‌شمار می‌رود. مردم شهرها و روستاها در این ایام با بخش نقل و شیرینی و پذیرایی از مردم و تزئین خیابان‌ها، بازار و درب منازل، به جشن و شادی می‌پردازند و این ایام فرخنده را گرامی می‌دارند.

برای مطالعه

ماه رمضان

شکل ۳-۳ سفره افطار در ماه مبارک رمضان

ماه مبارک رمضان یکی از مناسبت‌هایی است که مردم استان، برای آن ارج و احترام ویژه قائل بوده و از دیرباز تاکنون آن را با آداب و رسوم خاصی برگزار کرده‌اند. قدمت ماه مبارک رمضان، به زمان ورود اسلام به ایران برمی‌گردد. چند روز مانده به آغاز این ماه، بیشتر مردم مسلمان با گرفتن روزه در ایام اول، پانزدهم و آخر ماه شعبان به استقبال آن می‌روند که این استقبال آیین پیشواز از ماه رمضان نامیده می‌شود.

در ماه مبارک رمضان مردم استان آداب و رسوم و سنت‌های ویژه‌ای دارند که می‌توان به مراسم کیسه برکت،

آجیل مشکل گشا، کلوخ اندازان و ...، اشاره کرد. علاوه بر این، در شهرها و روستاهای ما، پس از پایان ماه مبارک رمضان و در روز عید فطر در تمام خانه‌ها آتش رشته پخته می‌شود؛ زیرا به اعتقاد آنها، پس از یک ماه روزه‌داری، خوردن این غذا، بسیار سودمند است.

زیارت اهل قبور، شرکت در آیین‌های شب‌های احیا و قدر، برگزاری ایام سوگواری شهادت مولی‌الموحدين امام علی(ع)، راه‌اندازی دسته‌های سینه‌زنی، نوحه‌خوانی، زنجیرزنی و عزاداری از دیگر آداب و رسوم مردم استان همدان در ماه مبارک رمضان است.

باورها و اعتقادات عامیانه مردم

زندگی اجتماعی در هر جامعه‌ای آمیخته به باورهای عمیقی است که به زندگی مردم جهت می‌دهد. از قدیم‌الایام، مردم استان ما نیز دارای باورهای خاص خود بوده و به آنها اعتقاد زیادی داشته و هنوز هم به بسیاری از آنها پایبندند.

بیشتر بدانیم

چند نمونه از باورهای مردم استان

- ۱- اگر جغدی روی خانه‌ای بنشیند، علامت ویرانی است.
- ۲- اگر کسی زیاد به آینه نگاه کند، عمرش کم می‌شود.
- ۳- هر کس روز جمعه بمیرد، به بهشت می‌رود.
- ۴- هنگامی که کف دست فردی می‌خارد درآینده پول‌دار خواهد شد.
- ۵- دوختن دونی (مهره آبی و فیروزه‌ای) و «ان یکاد» به لباس بچه باعث جلوگیری از شور چشمی مردم می‌شود.

فعالیت ۳-۳

چند مورد دیگر از باورها و اعتقادات عامیانه مردم محل سکونت خود را جمع‌آوری کرده و درکلاس ارائه کنید.

مراسم ازدواج در استان

مراسم ازدواج در گذشته شامل موارد خاص بود که امروزه بعضی از آنها تقریباً منسوخ شده است. این مراسم با خواستگاری شروع می شد و پس از آن نوبت به بله برون، عقدکنان، رخت بران، حنابندان، رخت داماد، پاتختی روز بعد از عروسی، و داماد سلام است که هریک از این مراسم در شهرستان های مختلف به تبعیت از سنت ها و رسوم خود، انجام می گیرد.

خواستگاری: برای انجام مراسم خواستگاری چند نفر از بزرگان به خانه عروس می روند و در مورد آن صحبت می کنند.

بله برون: بعد از مراسم خواستگاری و دریافت جواب مثبت، تعدادی از فامیل درجه یک به خانه عروس می روند و در مورد تعیین مهریه و چگونگی برگزاری مراسم و خرید عروسی صحبت می کنند و به توافق می رسند.

رخت بران: چند نفر از زنان فامیل برای دوختن لباس عروس به خانه عروس می روند و مقدار زیادی پارچه و شیرینی های مختلف همراه می برند.

رخت داماد: صبح روز عروسی تعدادی از جوانان پسر و دوستان داماد به گردوی جمع می شوند و لباس هایی که از طرف خانواده عروس برای او فرستاده شده به داماد نشان می دهند و در میان میهمانان لباس دامادی را به تن او می کنند.

عقدکنان: مراسم عقدکنان قبل از عروسی بر سر سفره عقد انجام می شود. تعدادی از دختران پارچه ای بر بالای سر عروس می گیرند، و بر سر عروس قند می سابند و آرزوی برکت و خوشبختی برای زندگی آینده عروس می کنند.

عروس چرخان، پاتخت و دامادسلام: نیز از دیگر مراسم ازدواج در استان همدان است.

ضرب المثل های اهالی استان

ضرب المثل ها جلوه هایی ارزشمند از فرهنگ مردم هستند که از نسلی به نسل دیگر منتقل می گردند. این جملات کوتاه و مختصر به صورت طنز و کنایه، مطالب آموزنده را به طور مستقیم به مخاطبان خود انتقال می دهند. در زیر به نمونه هایی از ضرب المثل های رایج در استان اشاره می گردد:

تا الان مرختی روی دوری، حالا بریز پشت دوری: تا الان روی بشقاب می ریختی حالا پشت بشقاب بریز؛ یعنی تا حالا خرج زندگی ما را می دادی، حالا نده.

زمسو مال مسو: زمستان مال مستان؛ یعنی جوان از زمستان نمی ترسد.

زمسونو زردلی: زمستان و زردآلو؟ کنایه به چیزی عجیب مثل بستنی در زمستان.

بو آسمون بهار بقرمن و نوار؛ یعنی در تربیت فرزندان شدت و حدت نشان بده، ولی دست به عصا باش
 هلنگ هلنگ از دس شیر افتادم دس پلنگ؛ یعنی زمانی که از وضعیت بدی به وضعیت بدتری گرفتار شوی
 تک آلدن سس چیخماز : یک دست صدا ندارد.
 چورک قیزارینجا کوکه یانار؛ یعنی تا نان بزرگ سرخ بشه، نان کوچک می سوزه
 کوزه سو یولوندا سینار؛ یعنی کوزه در راه آب بردن می شکند
 آمدی آتیش بوری، کنایه از آدم عجول
 النگوان دلنگوان مانده، کنایه از مردد ماندن است.
 لباس می مانه پُفلنگ : کنایه از آدم چاق و فربه است.

عزاداری مردم استان

مراسم عزاداری ماه محرم و صفر در کلیه نقاط استان همدان، تقریباً به یک شکل برگزار می شود. مردم در ایام محرم، در روزهای تاسوعا، عاشورا، سومین روز شهادت حضرت امام حسین (ع) و روز اربعین، با تشکیل دسته های عزاداری به مرثیه خوانی می پردازند. در هیئت های عزاداری نیز به طور عام، از وسایلی چون، علم، کجاوه، پالکی، چهل چراغ، پرچم، خیمه گاه، بیرق و گهواره حضرت علی اصغر (ع) به عنوان نماد عزا و سوگواری استفاده می شود. مراسم عزاداری سه روز آخر صفر که مصادف با رحلت پیامبر اکرم (ص)، شهادت امام حسن مجتبی (ع) و شهادت امام رضا (ع) است با حال و هوای خاصی، در تمام مناطق استان، برگزار می شود.

از دیگر مراسم عزاداری در استان ما، برگزاری شب های قدر است که در سوگ شهادت امام علی (ع) به عزاداری می پردازند و با خواندن دعای جوشن کبیر، خواندن نماز و عبادت به شب زنده داری می پردازند.

پوشاک مردم استان

پوشاک مردم استان همدان شامل تن پوش‌ها، سرپوش‌ها و پای افزار است. با وجود اینکه چهار محور فرهنگی (فارس، ترک، لر، کرد)، در استان قابل تمیز است، اما انواع و شیوه‌های پوشاک زنان و مردان مشابه است. بافت پارچه و کفش‌ها به خصوص گیوه پیش از ورود اجناس خارجی در روستاهای استان متداول بوده است. به ویژه گیوه‌های شهرستان ملایر که آجیده نامیده می‌شود و جزء دست بافت‌های استان به‌شمار می‌آید.

غذاهای سنتی استان

الگوی خوراک و مواد غذایی تشکیل دهنده آن، تابع انواع محصولات کشاورزی و بومی موجود در منطقه است. در رژیم غذایی اهالی استان معمولاً محصولات کشاورزی به صورت خشکبار و تازه استفاده می‌شود. انواع آش شامل بروش، تله گنجی، کاجی، کلم قمری، بادمجان و آبگوشت، چنجه و نان‌ها شامل؛ گرده، کاک، کولره، ساجی، فتیر و اقسام شیرینی‌ها مانند: برساقی، سرجوق، باسوق، واگردک و پیکه‌چو و مرباها و ترشی‌ها نشان دهنده تنوع غذایی مردم است.

شکل ۷-۳- کاجی - همدان

شکل ۶-۳- آبگوشت همدان

شکل ۵-۳- آجیده دوزی در ملایر

شکل ۹-۳- آش بادمجان - ملایر

شکل ۸-۳- آش کلم قمری - تویسرکان

سوغات استان

سوغات رسم ایرانیان و از جمله مردم استان ماست. سوغات را در موقع برگشت مسافر به بستگان و نزدیکان هدیه می‌دهند، تحفه‌های استان همدان برای مسافران بسیار زیاد است که می‌توان به: کماج، شیرۀ انگور، کشمش، سیرتند، انگشت پیچ، قالی، گیوه، منبت، عسل، نقل، گردو، سفال، خمیر صنل، حلواگردویی، روغن حیوانی، حلوا شکری، صنایع چرم، گیاهان دارویی، صابون محلی و قیسی اشاره کرد.

شکل ۱۰-۳ نمونه‌هایی از سوغات استان

شکل ۱۱-۳ بازی هفت سنگ

بازی‌های محلی استان

بازی‌های متنوعی در نقاط مختلف استان در بین کودکان و بزرگسالان رایج بوده و انجام می‌گرفت این بازی‌ها مهم‌ترین عوامل رشد اجتماعی افراد جامعه در هر منطقه‌ای محسوب می‌شوند. در استان بازی‌های محلی زیادی از قبیل: قایم، باشک، الک دولک، هفت سنگ، اسب سواری، عمو زنجیرباف، جوراب بازی وجود دارد که امروزه بسیاری از آنها کم رنگ شده است.